

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var rart at høre, at hr. Helge Adam Møller er så godt inde i de engelske forsøg. Jeg er også selv en stor tilhænger af de engelske forsøg.

Det, Michael Jørgensen foreslog offentligheden, var netop, at man sendte et girokort med et bødeforelæg til forældrene. Det vil sige, at man direkte overførte den straf, som børnene skulle have haft, f.eks. for at gå med en ulovlig kniv, til forældrene, og det var det forslag, som jeg havde set refereret i dagbladene at hr. Helge Adam Møller havde været begejstret for, men jeg kan nu forstå, at det ikke helt var det, der var meningen.

Tak for oplysningen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er rigtigt opfattet. Jeg tror, hvis jeg husker rigtigt, men nu står jeg ikke med det engelske forsøg her, at de også i sidste instans har mulighed for at give forældrene en bøde, nemlig hvis forældrene nu siger, at det der kursus om, hvordan jeg bedre opdrager mine børn, og hvordan jeg stiller krav til dem og konsekvens osv., gider jeg ikke følge. Så skal der jo være en konsekvens over for forældrene, for ellers vil de fleste sige, at det vil de slet ikke komme til.

Der er konsekvensen i England, som jeg husker det, at så pålægger man dem simpelt hen en bøde, og så møder de alle sammen. Det, der så er det interessante, er, at af dem, der var meget negative, før de startede kurset, siger mere end 90 pct., efter at de har fulgt kurset, hvor godt det var, og hvor de lærte meget, og hvor meget det har betydet i omgangen med deres børn og i opdragelsen af børnene.

Kl. 13.30

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Vi siger tak til ordføreren, og næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

SF's forslag om en bedre indsats over for kriminelle unge er jo sådan et alt godt fra havet-forslag, som vi fra radikal side på mange, mange områder er fuldstændig enige i. I otte punkter opretholdes de hovedprincipper, der bør gælde for behandling af og straffuldbyrdelse for unge, der har begået kriminalitet. Der lægges vægt på uddannelse; på undersøgelse af, om der kunne være psykiske lidelser; undersøgelse af, om der

er et uddannelsesniveau, der ikke er nået, eller om der f.eks. er tale om dårlig begavelse; så lægges der vægt på anvendelse af konfliktråd; opstramning af den måde ungdomssanktionen gennemføres på i praksis osv. osv. Det er alt sammen med det gode formål, at tilbagefald til ny kriminalitet efter løsladelse skal mindskes eller helt undgås.

Vi er som sagt enige i langt de fleste af forslaget's punkter. Vi kan måske også supplere med et par ekstra, hvis det skulle være af interesse.

Men jeg vil gerne i forbindelse med den generelle vurdering af det forslag her sige, at det jo er fuldstændig oplagt, at arbejde og uddannelse og hurtig sagsbehandling er noget af det, som meget hurtigt kan få den unge til at forstå, at der altså er en konsekvens af den her kriminalitet, at den skal straffes, og så skal der hurtigt komme nogle foranstaltninger ind, som gør, at den unge ikke falder tilbage i ny kriminalitet. Det er også alfa og omega for behandling af voksne kriminelle, men selvfølgelig jo hurtigere man kommer ud af en påbegyndt kriminel løbebane, jo yngre man er, når det sker, jo mindre er risikoen jo for, at man ender tilbage i fængselssystemet også som ældre.

Der er nogle enkelte ting, jeg vil gerne nævne sådan specifikt, som ikke har været nævnt i forslaget, og jeg ved godt, det er mærkeligt at sige det på det her så sene tidspunkt i debatten. Jeg har læst forslaget flere gange meget grundigt. Der står faktisk ikke et eneste sted, hvilken aldersgruppe vi taler om. Det er faktisk ikke nævnt i SF's forslag, men jeg går ud fra, at der er tale om de unge mellem 15 og 17, altså dem, der endnu ikke er blevet 18, men er over den kriminelle lavalder, altså fyldt 15 år.

Jeg vil godt tage fat i noget af det, som hr. Helge Adam Møller også sagde. Der er jo masser af unge mennesker under 15 år, som begår lovovertrædelser, men som ikke kan straffes i det almindelige system, fordi de er under den kriminelle lavalder, og for den, der bliver bestjålet på gaden eller er udsat for vold eller knivstikkeri, er det sådan set lige meget, om det er en over 15 eller under 15, man har den her den her ulykkelige konfrontation med.

Derfor skal man jo også, når man diskuterer ungdomskriminalitet, selv om den ikke skal behandles i det almindelige retssystem, diskutere fænomenet og spørge: Hvad gør vi så ved det? Hvad gør vi ved de unge, der, trods de er under den kriminelle lavalder, alligevel begår noget kriminelt? Hvordan tager vi fat i dem og ikke